

Postanowienie z uzasadnieniem

Sygn. akt III RC 11/21

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2022 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący : Sędzia Sławomir Lewandowski

Protokolant: -----

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2022 r. w Chełmnie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa G. R.

przeciwko D. R. i K. R.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

postanawia

1. odrzucić pozew.
2. kosztami sądowymi w zakresie poniesionych wydatków obciążyć Skarb Państwa.

Sygn. akt III RC 11/21

UZASADNIENIE

Powód G. R. w pozwie z dnia 21 stycznia 2021 r., skierowanym przeciwko pozwanym D. R. i K. R. wniósł m. in. o uchylenie obowiązku alimentacyjnego, nałożonego na niego wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 21 lutego 2008 r. i o wzajemne zniesienie kosztów procesu, podając adresy zamieszkania pozwanych na terenie Polski. (k. 2 – 5).

Pozwani D. R. i K. R. w nadesłanych – w odpowiedzi na pozew - wiadomościach e-mail poinformowali Sąd, że „zrzekają się” alimentów, wskazując swoje adresy zamieszkania znajdujące się na terenie Irlandii Północnej. W kolejnych wiadomościach e-mail pozwani potwierdzili, iż zamieszkują na terenie Irlandii Północnej i że ten pobyt trwa od dnia wyjazdu w do Irlandii Północnej dnia 21 lutego 2007 r. ich matki, która - jako małoletnie dzieci – zabrała ich wówczas ze sobą. (k. 28, 29, 39, 40 i 65 – 69).

Sąd zważył, co następuje.

Sąd rozpoznając każdą sprawę jest obowiązany przede wszystkim do stwierdzenia, czy sądy polskie mają jurysdykcję do rozpoznania konkretnej sprawy (jurysdykcja krajowa). Brak jurysdykcji krajowej Sąd bierze pod rozwagę z urzędu w każdym stanie sprawy, a jej brak stanowi przyczynę nieważności postępowania (art. 1099 § 1 i § 2 k. p. c.).

Jak wynika z informacji przedstawionych przez obu pozwanych, zamieszkują oni na terenie Irlandii Północnej, będącej częścią Wielkiej Brytanii, a właściwie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej. W dacie wniesienia powództwa w niniejszej sprawie, t. j. 21 stycznia 2021 r., państwo to nie było już państwem

członkowskim Unii Europejskiej, jak również upłynął już okres przejściowy, w którym możliwe było stosowanie w obrocie prawnym z tym państwem prawa Unii Europejskiej. Tym samym w niniejszej sprawie nie mogą znaleźć zastosowania regulacje Rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych, których zastosowanie mogłoby spowodować - w pewnych przypadkach - nabycie jurysdykcji przez sądy polskie w sprawach o obniżenie alimentów, ich uchylenie lub o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego, w których strona pozwana ma miejsce zamieszkania (a właściwie - zwykle miejsce pobytu) w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

Ogólna zasada jurysdykcji krajowej w sprawach rozpoznawanych w postępowaniu procesowym, a takim postępowaniem jest niniejsza sprawa, stanowi - zgodnie z art. 1103 k. p. c. - że sprawy rozpoznawane w procesie należą do jurysdykcji krajowej, jeżeli pozwany ma miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu albo siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej. Dodatkowo - w myśl art. 1103³ § 1 k. p. c. - sprawy o alimenty oraz sprawy o roszczenia związane z ustaleniem pochodzenia dziecka należą do jurysdykcji krajowej także wtedy, gdy powodem jest uprawniony, który ma miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej.

W niniejszej sprawie pozwani mają miejsce zamieszkania na terenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej. Niniejsza sprawa nie jest sprawą o alimenty, a sprawą o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego, a nawet gdyby ją zakwalifikować do tego rodzaju spraw to powodem w niniejszej sprawie nie jest uprawniony do alimentów, mający miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej.

Mając powyższe na uwadze Sąd stwierdził, iż w niniejszej sprawie występuje brak jurysdykcji krajowej, to jest brak uprawnienia sądów polskich do rozpoznania niniejszej sprawy, co skutkuje - zgodnie z art. 1099 § 1 k. p. c. - odrzuceniem pozwu, o czym Sąd orzekł w punkcie 1 postanowienia.

W punkcie 2 postanowienia Sąd - w myśl art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. Dz. U. z 2022, poz. 1125 z późn. zm.) w zw. z art. 102 k. p. c. - kosztami sądowymi w zakresie wydatków (kosztami tłumaczenia dokumentów z języka polskiego na język angielski, co jest wymagane przy dokonywaniu doręczeń dokumentów w trybie konwencji haskiej z dnia 15 listopada 1965 r. o doręczaniu za granicą dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych) obciążył Skarb Państwa.